Lammet og fisken

Der var engang en lille bror og en lille søster, som holdt så meget af hinanden. Deres rigtige mor var død, og nu havde de en stedmor, som ikke brød sig om dem og gjorde dem al den fortræd, hun kunne. Engang legede de med nogle andre børn på en eng, hvor der var en dam, som gik helt om på den ene side af huset. Børnene løb rundt og legede og sang:

"Eneke, beneke, lad mig i live,
så skal en køn, lille fugl jeg dig give.
Fuglen skal samle græs og strå,
og det skal den rare, blakkede få,
al dens søde mælk jeg så tager,
og bringer det hen til den gamle bager,
han skal en dejlig kage lave,
og den skal den lille missekat have.
Katten ihjel skal musene bide, og de skal
så hænge side om side oppe ved ovnen,
i damp og røg, så piber de ej og gør ingen støj."

De stod i en kreds, og den, som ordet støj faldt på, skulle løbe, og de andre skulle så fange ham. Mens de legede nok så fornøjet, stod den onde stedmor i vinduet og ærgrede sig. Men hun forstod sig på trolddomskunster og forvandlede drengen til en fisk og pigen til et lam. Fisken svømmede bedrøvet frem og tilbage ude i dammen og lammet gik sørgmodigt rundt på engen, uden at spise noget. Der gik nu lang tid, men så kom der en dag fremmede på slottet. "Her er jo en passende lejlighed," tænkte den onde stedmor, og sagde til kokken: "Gå ud og slagt det lam, der løber ude på engen, ellers har jeg ingenting at give de fremmede." Kokken gik ned og hentede lammet, trak det ind i køkkenet og bandt benene sammen på det, og det fandt sig tålmodigt i det altsammen. Da han havde taget kniven frem, og stod og hvæssede den på tærskelen, så han, at der nede i rendestenen svømmede en lille fisk, som blev ved at se op på ham. Det var den lille dreng, for da han havde set, at kokken gik af sted med lammet, var han svømmet med hen til huset. Lammet råbte nu:

"Min lille bror, i det dybe vand, nu mister
din stakkels søster sit liv. Slet intet mere
mig redde kan, hør, kokken hvæsser sin
skarpe kniv."

Og fisken svarede:

"Af smerte mit stakkels hjerte brister,
hvis min egen,
lille søster jeg mister."

Da kokken hørte, at lammet talte så sørgmodig med fisken, tænkte han, at det kunne vist ikke være noget rigtigt lam, den onde kone havde nok forhekset det. "Vær du kun rolig, jeg skal ikke slagte dig," sagde han, satte et andet dyr for gæsterne og bragte lammet til en god bondekone, som han fortalte, hvad han havde hørt. Konen havde imidlertid været den lille piges amme og tænkte straks at det var hende. Hun gik hen til en klog kone, som sagde nogle trylle ord over lammet og fisken, og de blev da til mennesker igen. Hun førte dem så begge to ud i skoven til et lille hus, og der levede de ganske alene, men glade og lykkelige.

* * *